

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.853 van 6 december 1999
in de zaak A. 67.205/IX-1635.**

In zake : Daniël VAN 'T VELD,
die woonplaats kiest bij
advocaat I. DE VROE,
kantoor houdende te GENT,
Griendeplein 10

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van RONSE.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël
VAN 'T VELD op 18 januari 1996 heeft ingediend om de
nietigverklaring te vorderen van de beslissing van
21 november 1995 van de raad van het openbaar centrum
voor maatschappelijk welzijn van Ronse waarbij hem de
tuchtmaatregel van waarschuwing wordt opgelegd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-
auditeur D. MAREEN;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1999
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de
rechtspleging van verzoeker, dat tevens de laatste
memorie bevat;

Gelet op de beschikking van 2 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. DE VROE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat H. RIEDER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord adjunct-auditeur D. MAREEN, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 4 november 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel verzoeker "machtsoverschrijding-schending van de motiveringsverplichting" aanvoert; dat de uiteenzetting van dat middel hierna integraal wordt geciteerd :

"De bestreden beslissing is niet gemotiveerd niettegenstaande de omstreden beslissing 26 bladzijden telt, is ze allesbehalve duidelijk! Er wordt helemaal niet in gemotiveerd aan welke tekortkomingen mijn (verzoeker) zich zou bezondigd hebben. Evenmin wordt gemotiveerd om welke redenen mijn verzoeker daadwerkelijk gesanctioneerd werd met een waarschuwing. Alles blijft bijzonder vaag. Zowel nopens de tenlasteleggingen dewelke mijn verzoeker aangewreven worden als nopens de door hem te volgen gedragslijnen en de door hem te volgen richtlijnen, alles blijft bijzonder vaag.

De omstreden beslissing komt dan ook niet tegemoet aan haar motiveringsverplichting.";

1.2. Overwegende dat in haar memorie van antwoord de verwerende partij schrijft :

"Verzoeker meent dat de aangevochten beslissing in al haar onderdelen vaag zou zijn.

Wellicht heeft verzoeker de beslissing nooit gelezen.

In de laatste 7 pagina's van de beslissing worden alle argumenten van de verdediging punt voor punt weerlegd.

Alle tenlasteleggingen worden onderzocht.

Meer in het bijzonder wordt zeer gedetailleerd overwogen uit wat, feitelijk concreet omschreven, gebleken is dat verzoeker de overeenkomst van 8 maart 1995 niet heeft nageleefd en waaruit het niet naleven van de richtlijnen van het bestuur precies bestond.

Ook wat het derde feit betreft wordt concreet gemotiveerd.

Dat wat de strafmaat betreft, rekening gehouden wordt met verzachtende omstandigheden.

Er werd dus meer dan voldoende gemotiveerd en er kan geen sprake zijn van machtsoverschrijding.

...";

1.3. Overwegende dat in zijn memorie van weder-
antwoord verzoeker bij zijn verwijt van vaagheid en
onduidelijkheid blijft; dat hij nog schrijft :

"De zeer lichte en formele tekortkomingen die, quod non, te zijnen laste zouden vastgesteld zijn geweest ten overstaan van de gedragslijnen en richtlijnen, maken helemaal niet het bewijs uit dat hij zijn taak niet naar behoren zou vervuld hebben, en dat door deze beweerde tekortkomingen, hij de doeltreffendheid en nauwkeurigheid van zijn dienst in het gedrang zou gebracht hebben.

Kenschetsend is het feit dat op de vraag van verzoeker of er enige schade in hoofde van het O.C.M.W. vastgesteld werd, geantwoord werd dat zulks niet noodzakelijk was, en dat het begrip 'schade' vreemd was aan het begrip 'fout', waarvan men met verregaande zekerheid mag afleiden dat er inderdaad geen enkele schade geleden werd.";

dat hij besluit :

"Zo wordt er niet tegemoetgekomen aan de motiveeringsverplichting, die nochtans voorgeschreven is door de vigerende richtlijnen (sic) terzake.";

1.4. Overwegende dat tegen een vage en onduidelijke motivering inhoudelijk onmogelijk kan worden ingegaan; dat verzoeker dat wel blijkt te kunnen; dat na

in het verzoekschrift te hebben beweerd dat hij niet eens weet aan welke tekortkomingen hij zich bezondigd zou hebben, verzoeker plots in de memorie van wederantwoord in staat blijkt te zijn zich te keren tegen "de zeer lichte en formele tekortkomingen" door te stellen dat deze hem ten onrechte ten laste worden gelegd en dat ze niet bewijzen dat hij zijn taak niet naar behoren heeft vervuld; dat hij in zijn laatste memorie tot nog meer in staat blijkt te zijn, te weten tot de bewering "dat de aangehaalde motieven totaal berusten op verkeerdelijk voorgestelde en zelfs niet bestaande grondslagen" en dat daardoor de raadsleden hun beslissing "stoelden op een volledig verdraaid beeld van de werkelijkheid";

Overwegende dat aldus verzoeker, steeds op zicht van de motivering van het bestreden besluit, achtereenvolgens staande houdt dat hij niet weet wat hem verweten wordt, dat wat hem verweten wordt zeer lichte en formele tekortkomingen zijn, en dat wat hem verweten wordt volstrekt onbewezen is;

Overwegende dat een dergelijke vorm van procesvoering ten opzichte van de verwerende partij en ten opzichte van de Raad van State -auditoraat en kamer-iedere ernst mist; dat het eerste middel wordt verworpen omdat men niet kan beginnen met de bewering dat een motivering vaag en onduidelijk is en kan eindigen met de bewering dat die motivering de werkelijkheid volledig verdraait; dat alleen van een precieze en duidelijke motivering men kan bewijzen dat ze de werkelijkheid volkomen vertekent; dat van een vage en onduidelijke motivering men niet kan weten welk beeld, een echt of een vertekend, ze van de werkelijkheid geeft;

Overwegende dat het eerste middel wordt verworpen;

2. Overwegende dat als tweede annulatiemiddel verzoeker "schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en de verplichting tot redelijke belangenafweging en zorgvuldigheid" aanvoert; dat de uiteenzetting van dat middel hierna integraal wordt geciteerd :

"Op de hoorzitting van het O.C.M.W., en niettegenstaande de aanwezigheid van de raadslieden van mijn verzoeker, was de hele behandeling van de tuchtzaak lastens mijn verzoeker bijzonder onfair.

Inderdaad, benevens de grieven waarvan verzoeker op voorhand kennis had kunnen nemen werden een parallelle reeks grieven voorgelegd die niet minder omslachtig waren doch die als een totale verrassing uit de lucht vielen.

Het was mijn verzoeker onmogelijk om een paraat antwoord te geven op alle specifieke vragen die gesteld werden en waarvoor de raadpleging van het desbetreffend dossier onontbeerlijk was.

Niettegenstaande mijn verzoeker herhaaldelijk liet notuleren dat de rechten van de verdediging geschaad waren door deze procedure werd desniettemin geen enkel uitstel toegekend.

Zodoende heeft de raad van het O.C.M.W. zich bezondigd aan een onfair en onbehoorlijk bestuur en heeft ze onvoldoende de belangenafweging tussen de opgelegde sanctie en de zogezegde inbreuken en/of tekortkoming overwogen.

Het O.C.M.W. is hierdoor onzorgvuldig te werk gegaan en heeft zodoende het beginsel van behoorlijk bestuur en de verplichting tot redelijke belangenafweging en zorgvuldigheid geschonden.";

2.1. Overwegende dat het enige concrete element waar verzoeker zich over beklagt, is dat hij op de hoorzitting werd geconfronteerd met een "parallelle reeks grieven" waarvan hij vooraf geen kennis had en voor de behandeling waarvan hij geen uitstel heeft gekregen;

Overwegende dat na de hoorzitting van 9 november 1995 de verdediging van verzoeker heeft voorgesteld "om, na inzage van het proces-verbaal van verhoor, de kans te krijgen schriftelijk te antwoorden" op de "parallelle lijst met grieven"; dat verzoeker het proces-verbaal van de hoorzitting op 14 november 1995

ontvangen heeft; dat niet blijkt dat de verdediging van verzoeker de kans om schriftelijk te antwoorden op de "parallele reeks grieven" gegrepen heeft; dat evenmin blijkt dat zij dat niet heeft gedaan omdat zij van oordeel was daar niet de nodige tijd voor te krijgen; dat wat de verdediging wel heeft gedaan, is met een brief van 21 november 1995 de verwerende partij om mededeling vragen van "de verklaringen van de gehoorde getuigen" en de verwerende partij verzoeken de geplande zitting van 21 november 1995, waarop de tuchtzaak zou worden voortgezet, uit te stellen tot januari 1996, daar zij hoopte "tegen dan in het bezit te worden gesteld van de verklaringen van de opgeroepen getuigen"; dat die vraag om uitstel op geen manier in verband werd gebracht met de "parallele reeks grieven";

Overwegende dat uit het vorenstaande ten eerste blijkt dat, via zijn verdediging, verzoeker gevraagd heeft om schriftelijk te kunnen antwoorden op de "parallele reeks grieven", ten tweede niet blijkt dat hij geantwoord heeft, ten derde evenmin blijkt dat hij een geldig excuus had om niet te antwoorden; dat in die omstandigheden verzoeker zich na afloop van de tuchtzaak niet nuttig kan beklagen over de manier waarop hij zich tegen de "parallele reeks grieven" heeft moeten verdedigen;

Overwegende dat het tweede middel wordt afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes december 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.